

Groeten uit SOS kinderdorp Santa Ana, Costa Rica

Bericht van dorpsdirecteur uit SOS kinderdorp Santa Ana

"Met veel plezier bericht ik u over ons SOS kinderdorp Santa Ana. In 2009 hebben we de laatste hand gelegd aan de tien gezinshuizen, het huis voor de dorpsdirecteur (mijn huis) en het administratiegebouw. De kinderen konden naar hartenlust spelen op het sportveld en in de nieuwe speeltuin. Het afgelopen jaar is het aantal jongens en meisjes gefaseerd toegenomen van veertig naar maar liefst negentig kinderen. Dat betekende veel nieuwe gezichten in ons kinderdorp. De plaatsing doen wij uiterst zorgvuldig. We kijken goed naar de nieuwe gezinssamenstellingen en zorgen ervoor dat biologische broertjes en zusjes altijd bij elkaar worden geplaatst. Onze tien SOS moeders, de harten van elk gezin, worden bijgestaan door de psychologe, sociaal medewerker en de vijf SOS tantes (SOS moeders in opleiding) in ons kinderdorp. Zij hebben allen hun eigen taken, afgestemd op de behoeften van de kinderen. De grote toename van kinderen is rustig en stabiel

verlopen. De kinderen voelen zich geliefd en geborgen en krijgen alle ruimte en hulp om trauma's uit het verleden te verwerken. Veel van de kinderen komen uit gezinnen waar zij werden misbruikt of mishandeld. Wij, de SOS medewerkers, zijn dankbaar dat we deze jongens en meisjes een stabiel en liefdevol thuis kunnen bieden. We realiseren ons elke dag dat er nog heel veel kinderen zijn in ons land die geen hulp krijgen. Door de toenemende sociale en economische problemen in Costa Rica, komen steeds meer kinderen er helemaal alleen voor te staan. Zij gaan niet naar school en, hebben geen toekomst.

De kinderen in ons kinderdorp kunnen gelukkig wel allemaal naar school. Hoewel een aantal van hen leerachterstanden heeft, maken ze goede vooruitgang. Op de scholen waar ze naartoe gaan, krijgen ze alle extra steun die ze nodig hebben. De kinderen doen erg hun best. Zoals de veertienjarige Natasha. Ze heeft keihard gewerkt om het schooljaar te halen. Ze had veel lessen gemist vanwege haar zwakke gezondheid: het meisje onderging een niertransplantatie. Ze herstelde goed en wist dankzij haar wilskracht alle achterstanden in te halen. Of de twaalfjarige Mónica. Ze speelt als geen ander basketball en blinkt uit in Spaans en wiskunde. Het succes komt haar niet aanwaaien. Ze moet er hard voor leren. 'Mijn SOS moeder is mijn grote stimulans', zegt Mónica. "Ze was vroeger lerares en helpt ons altijd met ons huiswerk". Dit zijn twee voorbeelden, maar er zijn vele SOS kinderen die alle kansen met beide handen aangrijpen. Zij zullen Costa Rica tot een beter land maken."